

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. V. Pădurari)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. E. Grumeza, S. Procopciuc, N. Chircu)

Î N C H E I E R E

29 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ana Postolachi,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Pădureț
împotriva Anei Postolachi cu privire la repararea prejudiciului și compensarea
cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 09 februarie 2021 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 18 octombrie 2018, Elena Pădureț a depus cerere de chemare de judecată, contrasemnată de avocatul Valentina Moruz, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Anei Postolachi, solicitând încasarea prejudiciului cauzat pentru inundarea apartamentului în mărime de 28613,14 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 7810 lei, constituite din cheltuielile pentru efectuarea expertizei, plata pentru întocmirea actului, taxa de stat și pentru asistență juridică.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, în anul 2002 în baza contractului de vânzare-cumpărare, a devenit proprietara apartamentului nr. 85 din str. XXXXX, nr. 26, mun. Bălți. Din luna februarie, anul 2018, până la data de 09 iulie 2018, apartamentul aflat în proprietatea sa a fost inundat de patru ori din apartamentul nr. 89, care se află la etajul 5, al cărui proprietar este Ana Postolachi.

Totodată, a menționat că, de mai multe ori a contactat pârâta telefonic, cât și fiul pârâtei, Viorel Postolachi, care este persoana de contact în caz de necesitate și a solicitat întreprinderea măsurilor pentru încetarea inundațiilor, întrucât i se cauzează prejudicii. Pârâta nu a întreprins anumite măsuri pentru a evita inundațiile.

La data de 23 iunie 2018, data următoarei inundații, a sesizat organele de poliție. Prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Bălți din 25 iunie 2018 a fost informată că, în rezultatul materialelor acumulate și a controlului efectuat, faptele descrise în plângere s-au adeverit pe deplin, iar proprietarii apartamentului nr. 89 din str. XXXXX, 26, sunt vinovați. La fel, a sesizat organele de poliție la 09 iulie 2018, pe faptul inundării în continuu a apartamentului său. Prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Bălți din 11 iulie 2018 a fost informată că, în rezultatul materialelor acumulate și a controlului efectuat, faptele descrise în plângere s-au adeverit pe

deplin, iar proprietarii apartamentului nr. 89 din str. XXXXX, 26, sunt vinovați de cauzarea inundației.

Reclamanta a precizat că, drept urmare a inundațiilor produse din vina pâraței, au fost deteriorate următoarele odăi: dormitorul, salonul, coridorul, baia, veceul, bucătăria, camera pentru copii, la fel, a fost prejudiciat considerabil mobilierul din apartamentul care nu mai poate fi utilizat în continuare.

La 09 iulie 2018, inginerii ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” au întocmit actul prin care s-a constatat rezultatele inundației în camera pentru copii, salon, coridor, baie, veceu, bucătărie. Prin raportul de expertiză nr. 0358847 din 14 august 2018 a fost evaluat prejudiciul material cauzat prin inundarea apartamentului, suma totală fiind de 28613, 14 lei.

Reclamanta a susținut că, a fost nevoită să suporte cheltuieli ce țin de efectuarea raportului de expertiză în sumă de 1800 de lei și întocmirea actului de constatare în sumă de 150 de lei. La fel, a suportat cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 5000 de lei.

Întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, reclamanta a expediat în adresa pâraței o cerere prealabilă prin care a solicitat: achitarea prejudiciului material produs în sumă de 28613, 14 lei, a sumei de 1950 de lei cu titlu de cheltuieli pentru întocmirea actului de constatare și a raportului de expertiză, a sumei de 5000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, însă cererea a rămas fără răspuns.

Prin încheierea din 14 noiembrie 2019 a Judecătoriai Bălți, sediul Central, s-a respins cererea de numire a expertizei înaintată de Ana Postolachi.

Prin hotărârea din 28 septembrie 2020 a Judecătoriai Bălți, sediul Central, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Elena Pădureț și s-a încasat de la Ana Postolachi în beneficiul Elenei Pădureț prejudiciul material în sumă de 28613,14 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 7810 lei.

Prin decizia din 09 februarie 2021 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Ana Postolachi și s-a menținut hotărârea din 28 septembrie 2020 a Judecătoriai Bălți, sediul Central.

În consolidarea soluției, instanța de apel a reținut că, la caz instanța de fond corect a stabilit faptul că răspunderea pentru prejudiciul cauzat prin scurgerea din construcție revine posesorului construcției – proprietarului Ana Postolachi.

Potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile actualizat la 02.08.2018, bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX.138.01.085 situat în mun. Bălți, str. XXXXX, 26 ap. 85, este înregistrat cu drept de proprietate după Elena Pădureț cu cota parte de 1.0 (f.d.9, Vol. I), iar Ana Postolachi este proprietara a bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX.138.01.089 situat în mun. Bălți, str. XXXXX, 26 ap. 89, cu cota parte de 1.0 (f.d.10, Vol. I).

Astfel, din actele cauzei rezultă că apartamentul intimatei Elena Pădureț a fost inundat prin scurgere din apartamentul apelantei Ana Postolachi care se află la nivelul superior.

Faptul inundării a apartamentului Elenei Pădureț a fost confirmat prin actul întocmit la 09.07.2018 de către inginerii ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți”, care au constatat că sunt inundate camera pentru copii, salon, coridorul și camera de baie cât și mobilierul din apartament (f.d. 35, vol. I).

Totodată, faptul inundării apartamentului Elenei Pădureț a fost confirmat și răspunsul Inspectoratului de Poliție Bălți din 25.06.2018, potrivit căruia în urma controlului, s-a stabilit că proprietarii apartamentului nr. 89 din str. XXXXX 26, se fac vinovați de producerea inundației (f.d.11, Vol. I), cât și prin răspunsul

Inspectoratului de Poliție Bălți din 11.07.2018, potrivit căruia în urma controlului s-a stabilit că, proprietarii apartamentului nr. 89 din str. XXXXX 26, se fac vinovați de producerea inundației. (f.d.12, Vol. I).

Prin raportul de expertiză nr.0358847 din 14.08.2018, întocmit de Camera de Comerț și Industrie, prin cercetare la fața locului, examinarea vizuală, fotografiere, s-a constatat că apartamentul nr. 85 din str. XXXXX, 26, mun. Bălți este deteriorat în urma inundației (f.d. 35a - 49, Vol. I), fapt confirmat prin planșele fotografice a interiorului apartamentului nr. 85 (f.d. 51-64, vol. I).

Potrivit Raportului de expertiză nominalizat mai sus, rezultă că costul reparației imobilului nr. 85 de pe adresa mun. Bălți, str. XXXXX, 26 în urma inundației este de 28.613,14 lei (inclusiv manopera, materiale de construcții și transportarea materialelor de construcții).

În atare circumstanțe, intimata Elena Pădureț întrunește toate condițiile ca parte prejudiciată, și prin urmare este în drept să pretindă la încasarea prejudiciului material de la apelanta Ana Postolachi, or, sursa inundației apartamentului intimitei Elena Pădureț, este anume apartamentul apelantei Ana Postolachi plasat asupra imobilului prejudiciat.

Aici se impune și precizarea prevederilor art. 377 Cod Civil (în redacția Legii de până la modificările operate prin Legea nr. 133/2018 din 15.11.2018, în vigoare din 01.03.2019), potrivit căruia proprietarii terenurilor vecine sau ai altor bunuri imobile învecinate, pe lângă respectarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de lege, trebuie să se respecte reciproc. Se consideră vecin orice teren sau alt bun imobil de unde se pot produce influențe reciproce.

Iar, conform prevederilor art. 315 alin.6) CC, proprietarul este obligat să îngrijească și să întrețină bunul ce-i aparține dacă legea sau contractul nu prevede altfel (în redacția Legii de până la modificările operate prin Legea nr. 133/2018 din 15.11.2018, în vigoare din 01.03.2019).

Argumentul apelantei precum că, inundația a avut loc în lipsa vinovăției sale, nu poate servi temei de respingere a acțiunii, or, răspunderea proprietarului apartamentului nr. 89 survine în baza art. 1413 Cod Civil.

În acest sens, instanța de fond a menționat că, răspunderea pentru prejudiciul cauzat prin scurgerea din construcție este o răspundere obiectivă, angajându-se indiferent de vinovăția posesorului construcției. Posesorul nu poate înlătura răspunderea, dovedind că a luat toate măsurile pentru evitarea scurgerii din construcție. Posesorul se poate exonera de răspundere probând existența unor cauze străine, care au dus la cauzarea prejudiciului și anume forța majoră sau vina persoanei prejudiciate.

La caz, apelanta Ana Postolachi care este proprietarul apartamentului nr. 89 din str. XXXXX, 26, mun. Bălți, nu a demonstrat prezenta acestor condiții - forța majoră sau vina persoanei prejudiciate, care ar permite instanțelor de judecată de a o elibera de răspundere materială.

Astfel, apelanta menționează că nu a acționat cu vinovăție față de intimata Elena Pădureț, susținând că pretinsa inundație a fost cauzată prin forță majoră de către specialiștii ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” în timp ce ultimii efectuau lucrări de reparare a sistemului de canalizare.

Conform prevederilor art. 606 alin.1) CC (în redacția Legii de până la modificările operate prin Legea nr. 133/2018 din 15.11.2018, în vigoare din 01.03.2019), neexecutarea obligației nu este imputabilă debitorului în cazul în care se datorează unei forte majore, dacă survenirea sau efectele acesteia nu au putut fi

cunoscute de către debitor la momentul nașterii obligației ori dacă debitorul nu a putut împiedica sau înlătura survenirea forței majore ori a consecințelor ei.

La caz, instanța de apel analizând circumstanțele cauzării prejudiciului, a considerat că apelanta nu a confirmat existența forței majore. Astfel forța majoră este o împrejurare de fapt, imprevizibilă și de neînlăturat, care împiedică în mod obiectiv și fără nici o vină din partea debitorului executarea obligației. În acest sens se va lua ca etalon prudența și diligența colaboratorilor/specialiștii ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” care, în timpul efectuării lucrărilor de reparare a sistemului de canalizare, urmau să depună toată grija de care este capabil un om în activitatea sa (sistarea furnizării apei, etc.). Simpla sporire a dificultăților nu semnifică o situație de forță majoră de natură a duce la exonerarea de răspundere.

Referitor la actele prezentate de către apelanta Ana Postolachi (anexă la cererea de apel) și anume: răspunsul Inspectoratului de Poliție Bălți nr. P-1/19 din 14.02.2019, potrivit căruia în urma controlului s-a stabilit că, inundația în ap. 85 și ap.89 din str. XXXXX, 26, mun. Bălți a parvenit în urma defectelor al țevilor a sistemului de canalizare, în timp ce se efectuau lucrări de reparare a sistemului de canalizare de către specialiștii ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” și actul întocmit la 15.01.2019 de către inginerii ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți”, instanța de apel le-a dat o apreciere critică, or, inundația propriu-zisă a avut loc în anul 2018, pe când actele nominalizate sunt datate cu luna ianuarie și februarie 2019, actele fiind întocmite în baza explicațiilor părților și a colaborării ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” nu la data producerii incidentelor ci ca urmare a soluționării plângerilor parvenite de la apelantă.

Reieșind din cele expuse, este evident faptul că Elena Pădureț a fost îndreptățită să înainteze pretenții privind repararea prejudiciului material cauzat prin scurgerea de lichide din apartamentul apelantei-pârâte Ana Postolachi.

Conform prevederilor art. 94 alin.(1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Reiterând normele citate mai sus, instanța de apel a reținut că, odată ce acțiunea înaintată de Elena Pădureț a fost admisă integral, instanța de fond pe cale de consecință just a dispus încasarea cheltuielilor de judecată suportate de către reclamantă din contul pârâtei Ana Postolachi.

La 12 iulie 2021 și suplimentar la 17 august 2021, Ana Postolachi a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 09 februarie 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând anularea deciziei instanței de apel prin care s-a menținut hotărârea primei instanțe, precum și să fie anulată hotărârea și încheierile emise de prima instanță.

În motivarea recursului s-a invocat că, de către prima instanță a fost neglijat dreptul său la o egalitate asigurată prin lege, nu s-a luat în considerare nicio probă prezentată de ea, deși, toate probele sunt similare cu ale părții adverse.

Instanța de apel a examinat superficial cazul, fără a analiza cele relatate, precum și confirmate prin probe.

Toate probele prezentate în instanță sunt similare cu cele prezentate de către partea adversă, sunt eliberate de către aceleași instituții, unele chiar ierarhic superioare, cum ar fi de la Inspectoratul de Poliție și Procuratură.

Recurenta a accentuat că, în apartament nu locuiește nimeni; apa este închisă nemijlocit la intrarea în apartament de la magistrală; scurgeri au avut loc pe conducta

magistrală a apelor reziduale, care curge de sus în jos toată clădirea; toate țevile sunt proprietatea ÎM „GLC Bălți”; scurgerile au avut loc în timpul lucrărilor efectuate de către angajații ÎM „GLC Bălți”; în calitate de proprietar, doar a permis accesul muncitorilor ÎM „GLC Bălți”, conform legislației, în apartamentul său pentru a efectua lucrările; nu este de vină și nu poartă răspundere pentru scurgerile produse în timpul lucrărilor ÎM „GLC Bălți”.

Copia recursului declarat, inclusiv a recursului suplimentar, a fost expediată în adresa intimă, conform scrisorilor de însoțire datate cu 21 iulie 2021 și 17 august 2021 (Vol. II, f.d.190, 196) și a fost recepționată la 09 august 2021 și la 23 august 2021, conform avizelor de recepție (Vol. II, f.d.197-198).

La 10 august 2021, prin intermediul poștei (Vol. II, f.d.201), Elena Pădureț, reprezentată de avocatul Valentina Moruz, a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea declarării recursului inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 09 februarie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 12 iulie 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale către participanții la proces la 11 martie 2021, conform scrisorii de însoțire (Vol. II, f.d.151). Din adresa recurente corespondența a fost restituită instanței cu mențiunea „nereclamată” (f.d.154). Din mențiunea efectuată în cererea înregistrată la 13 mai 2021 pe numele Judecătoriei Bălți, sediul Central, rezultă că recurenta a recepționat decizia la 27 mai 2021 (Vol. II, f.d.158). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ana Postolachi, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ana Postolachi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Ana Postolachi.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ana Postolachi împotriva deciziei din 09 februarie 2021 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat